

SODBA SODIŠČA (drugi senat)
z dne 2. decembra 2004*

V zadevi C-226/03 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča, ki je prispela na Sodišče
22. maja 2003,

José Martí Peix SA, s sedežem v Huelvi (Španija), ki jo zastopata J.-R. García-
Gallardo Gil-Fournier in D. Domínguez Pérez, odvetnika,

pritožnica,

druga stranka v postopku:

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata S. Pardo Quintillán, zastopnik, in
J. Guerra Fernández, odvetnik, z naslovom za vročanje v Luxembourg,

* Jezik postopka: španščina.

JOSÉ MARTÍ PEIX PROTI KOMISIJI

SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi C. W. A. Timmermans, predsednik senata, J.-P. Puissochet, sodnik, in N. Colneric (poročevalka), sodnica,

generalni pravobranilec: A. Tizzano,
sodna tajnica: M. Múgica Azarmendi, glavna administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 10. junija 2004,

ob upoštevanju stališč, ki sta jih predložili stranki,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 7. septembra 2004

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Družba José Martí Peix SA (v nadaljevanju: pritožnica) s pritožbo predlaga razveljavitev Sodbe Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti z dne 13. marca 2003 v zadevi José Martí Peix proti Komisiji (T-125/01, Recueil str. II-865, v nadaljevanju:

izpodbijana sodba), s katero je bila zavrnjena njena tožba za razglasitev ničnosti Odločbe Komisije z dne 19. marca 2001, s katero je bilo odločeno, da se zniža pomoč, ki je bila leta 1991 dodeljena pritožnici za projekt ustanovitve skupnega špansko-angolskega podjetja za ribolov, in da ji je pritožnica dolžna vrniti znesek 639.520 evrov (v nadaljevanju: izpodbijana odločba).

Pravni okvir

- 2 Člen 44(1) Uredbe Sveta 4028/86 z dne 18. decembra 1986 o ukrepih Skupnosti za izboljšanje in prilagoditev struktur ribiškega in ribogojnega sektorja (UL L 376, str. 7) določa:

„V času trajanja posega Skupnosti organ ali telo, ki ga je v ta namen imenovala udeležena država članica posreduje Komisiji na njeno zahtevo vso spremljajočo dokumentacijo in vse listine, ki dokazujejo, da so izpolnjeni finančni ali drugi pogoji, ki so bili naloženi za vsak projekt. Komisija lahko v skladu s postopkom iz člena 47 odloži, zniža ali prekliče pomoč:

— če se projekt ne izvršuje tako, kot je bilo predvideno, ali

— če nekateri pogoji niso izpolnjeni, ali

- če upravičenec v nasprotju z navedbami iz zahtevka, ki so povzete v odločbi o dodelitvi finančne pomoči, v roku enega leta od vročitve omenjene odločbe ne začne izvajati del, ali če pred potekom roka ni poskrbel za zadostne garancije za izvršitev projekta, ali

- če upravičenec ne zaključi z deli v roku dveh let od njihovega začetka, razen v primeru višje sile.

Odločba se vroči udeleženi državi članici in upravičencu.

Komisija začne postopek za vrnitev zneskov, katerih plačilo ni bilo ali ni upravičeno.“

- 3 Člena 1 in 3 Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 2988/95 z dne 18. decembra 1995 o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti (UL L 312, str. 1) določata:

„Člen 1

1. Za zaščito finančnih interesov Evropskih skupnosti se sprejmejo splošna pravila za enotne preglede ter upravne ukrepe in kazni v zvezi z nepravilnostmi, ki se nanašajo na zakonodajo Skupnosti.

2. ‚Nepравilnost‘ pomeni vsako kršenje določb zakonodaje Skupnosti, ki je posledica dejanja ali opustitve s strani gospodarskega subjekta, ki je ali bi lahko škodljivo vplivalo na proračun Skupnosti ali proračunska sredstva, ki jih upravljajo, bodisi z zmanjšanjem ali izgubo prihodkov iz lastnih sredstev, ki se zbirajo neposredno v imenu Skupnosti, bodisi z neupravičenimi izdatki.

[...]

Člen 3

1. Pregon zastara v štirih letih od storitve nepravilnosti iz člena 1(1). Sektorski predpisi pa lahko določijo krajši zastaralni rok, ki ne sme biti krajši od treh let.

V primeru nadaljevanja ali ponavljanja nepravilnosti teče zastaranje od dneva, ko so nepravilnosti prenehale. Pri večletnih programih zastaralni rok v vsakem primeru teče do zaključka programa.

Katero koli dejanje pristojnega organa v zvezi s preiskavo ali sodnim postopkom, ki se nanaša na nepravilnost in o katerem je organ obvestil zadevno osebo, pretrga zastaranje. Po vsakem dejanju, ki pomeni pretrganje zastaranja, začne zastaralni rok teči znova.

Če pristojni organ ni izrekel kazni, zadeva zastara najpozneje na dan, ko poteče rok, ki je dvakrat daljši od zastaralnega roka, razen če je bil upravni postopek prekinjen v skladu s členom 6(1).

[...]"

Dejansko stanje

- 4 Dejansko stanje iz tožbe pred Sodiščem prve stopnje izhaja iz točk od 11 do 34 izpodbijane sodbe:

„11 Družba José Martí Peix, SA (v nadaljevanju: tožeča stranka) je oktobra 1991 prek španskih organov pri Komisiji oddala vlogo za finančno pomoč Skupnosti na podlagi Uredbe št. 4028/86 v okviru projekta za ustanovitev skupnega špansko-angolskega podjetja za ribolov. Ta projekt je za dejavnost ribolova predvideval prenos treh ladij Pondal, Periloja in Sonia Rosal na skupno podjetje, ki so ga ustanovili tožeča stranka, portugalska družba Iberpesca-Sociedades de Pesca Ltda in angolski družbenik Empromar N'Gunza.

- 12 Z odločbo z dne 16. decembra 1991 (v nadaljevanju: odločba o dodelitvi pomoči) je Komisija projektu iz prejšnje točke (projekt SM/ESP/17/91, v

nadaljevanju: projekt) dodelila pomoč Skupnosti v najvišjem znesku 1.349.550 ekujev.

- 13 Novembra 1992 je bilo skupno podjetje, z imenom Ibermar Empresa de Pesca Ltda, ustanovljeno in registrirano v Luandi v Angoli. Decembra 1992 so bile tri ladje skupnega podjetja registrirane v luandskem pristanišču.

- 14 Komisija je na predlog tožeče stranke izdala odločbo z dne 12. maja 1993, s katero je spremenila odločbo o dodelitvi pomoči. Sprememba se je nanašala na zamenjavo družbenika iz tretje države, in sicer je družba Marang, Pesca et Industrias de Pesca Ltda zamenjala Empromarja N'Gunzo.

- 15 Komisija je 18. maja 1993 prek španskih organov prejela zahtevek za plačilo prvega dela pomoči z dne 10. maja 1993. Temu zahtevku so bile priložene številne listine in potrdila o ustanovitvi skupnega podjetja, o registraciji ladij v luandskem pristanišču, o njihovem izbrisu iz registra Skupnosti in o pridobitvi zahtevanih dovolilnic za ribolov.

- 16 Komisija je 24. junija 1993 izplačala 80 % pomoči.

- 17 Tožeča stranka je 20. maja 1994 pri španskih organih vložila zahtevek za plačilo pomoči. Zahtevku je priložila prvo periodično poročilo za obdobje delovanja

med 20. aprilom 1993 in 20. aprilom 1994. V tem poročilu je bilo med drugim navedeno tudi: „Zaradi *brodoloma ladje Pondal 20. julija 1993* smo morali spremeniti dolgoročne cilje. [...]

- 18 Komisija je 7. septembra 1994 prejela v prejšnji točki navedeni zahtevek in 14. septembra 1994 izplačala pomoč.

- 19 Komisija je 6. novembra 1995 prejela drugo periodično poročilo z datumom 19. junija 1995 za obdobje delovanja med 20. majem 1994 in 20. majem 1995. V tem poročilu je bil omenjen *brodolom ladje Pondal 20. julija 1993* in težave pri njeni nadomestitvi zaradi zavlačevanja angolskih organov.

- 20 Ker Komisija ni prejela tretjega periodičnega poročila o dejavnosti, je z dopisom z dne 20. decembra 1996 zahtevala pojasnilo od španskih organov, ki so ji odgovorili z dopisom z dne 22. januarja 1997, da je to poročilo v pripravi.

- 21 Španski organi so 20. februarja 1997 prejeli dopis tožeče stranke z dne 31. januarja 1997, v katerem je omenila težave z upravljanjem skupnega podjetja v zvezi z zahtevami angolskega družbenika in zaradi teh je za ladji Periloja in

Sonia Rosal predlagala spremembo tretje države. S tem dopisom je tožeča stranka naznanila prenos teh dveh ladij na skupno podjetje Peix Camerún SARL in prosila za dovoljenje za vložitev tretjega periodičnega poročila o dejavnosti v okviru tega podjetja.

- 22 Španski organi so z dopisom z dne 4. februarja 1997, ki ga je Komisija prejela 5. marca 1997, posredovali zahteve tožeče stranke skupaj z upoštevno dokumentacijo in se izrekli v prid omenjenih zahtev.

- 23 Komisija je 4. aprila 1997 španskim organom odgovorila, da bi morale biti tretje periodično poročilo o dejavnosti vloženo septembra 1996 kot nadaljevanje prejšnjih poročil in ne v novih okoliščinah, ki jih je predlagala tožeča stranka.

- 24 Komisija je z dopisom z dne 18. junija 1997 od španskih organov zahtevala, naj ji v najkrajšem mogočem roku posredujejo tretje periodično poročilo o dejavnosti.

- 25 Komisija je septembra 1997 prejela tretje periodično poročilo o dejavnosti za obdobje med 20. majem 1995 in 20. majem 1996. V njem so bila omenjena ravnanja angolskega družbenika, ki so ovirala običajno izvajanje dejavnosti ribolova. Navedeno je bilo, da je ribe iz Angole nazadnje raztovorila marca 1995 in da so se družbeniki iz Skupnosti zaradi težav, povezanih z zgoraj navedenimi ravnanji, odločili, da svoje deleže v skupnem podjetju prodajo angolskemu družbeniku in da odkupijo ladje, namenjene za projekt. V poročilu je bilo

omenjeno, da je tožeča stranka ladje po njihovem odkupu prenesla v neko nigerijsko pristanišče, kjer so bile v popravilu do leta 1996.

- 26 Tožeča stranka je španskim organom z dopisom z dne 6. marca 1998 v odgovor na njihovo zahtevo z dne 26. februarja 1998 poslala pojasnila o izvedbi projekta. V omenjenem dopisu je bilo navedeno, da so ladje skupnega podjetja v prvem četrtletju leta 1995 zapustile angolske vode. Iz listin, ki so bile priložene temu dopisu, naj bi izhajalo, da je bil prenos deležev ladjarjev iz Skupnosti v skupnem podjetju na angolskega družbenika opravljen 3. februarja 1995.
- 27 Komisija je z dopisom z dne 26. junija 1998 od španskih organov zahtevala podatke o stanju projekta. V odgovor na ta dopis so omenjeni organi 2. julija 1998 Komisiji poslali dopis tožeče stranke z dne 6. marca 1998.

Predhodni postopek

- 28 Generalni direktor Generalnega direktorata Komisije „Ribištvo“ (DG XIV) Cavaco je z dopisom z dne 26. julija 1999, naslovljenim na tožečo stranko in španske organe, sporočil, da se je Komisija v skladu s členom 44(1) Uredbe št. 4028/86 odločila, da zniža prvotno dodeljeno pomoč za projekt, ker v nasprotju z zahtevami iz te uredbe in iz Uredbe št. 1956/91 skupno podjetje tri leta ni izkoriščalo ribiških virov tretje države, navedene v odločbi o dodelitvi pomoči. V tem dopisu je bilo glede ladje Pondal navedeno, da je iz listin, ki jih je prejela Komisija, mogoče sklepati, da je ta ladja opravljala dejavnost od 20. aprila do 20. julija 1993, ko se je potopila, to je tri mesece, kar upravičuje znižanje pomoči za 160.417 ekujev. Vendar pa je bilo tudi navedeno, da ta izračun

Komisije velja, če se predložijo dokazi o tem, da je šlo pri omenjenem brodolomu za višjo silo. Glede ladij Periloja in Sonia Rosal je bilo navedeno, da naj bi iz podatkov, ki jih ima Komisija, izhajalo, da sta ti ladji opravljali dejavnost v angolskih vodah za račun skupnega podjetja od 20. aprila 1993 do 20. aprila 1994 in od 20. maja 1994 do 3. februarja 1995, ko je tožeča stranka svoje deleže v omenjenem podjetju prodala, to je skupno 21 mesecev, kar upravičuje znižanje pomoči za 114.520 ekujev. Skupaj je torej navedeno znižanje znašalo 274.937 ekujev in ta znesek je Komisija nameravala zahtevati od tožeče stranke, ker ji je bila predhodno izplačana celotna pomoč. V dopisu je bilo navedeno, da naj bi Komisija, če tožeča stranka v 30 dneh ne bo podala formalnega soglasja k predlagani rešitvi, začela postopek za znižanje pomoči.

- 29 Tožeča stranka je 5. oktobra 1999 Komisiji posredovala stališča o njenem dopisu z dne 26. julija 1999. V bistvu je posredovala dokaze o tem, da je šlo pri brodolomu ladje Pondal za višjo silo in je navedla, da je to ladjo poskušala nadomestiti z drugo ladjo iz njene flote, vendar to ni bilo mogoče zaradi odnosa angolskih organov. Glede ladij Periloja in Sonia Rosal je pojasnila, da so jo težave, ki jih je povzročil angolski družbenik, prisilile, da je prenesla dejavnost teh ladij v kamerunske vode. Navedla je, da je januarja 1997 o tej spremembi obvestila španske organe. Poudarila je, da so bile zahteve za ustanovitev in delovanje skupnega podjetja izpolnjene ter da so se njegove dejavnosti nanašale na prednostno preskrbo trga Skupnosti.

- 30 Komisija in tožeča stranka sta se 9. novembra 1999 srečali na sestanku.

- 31 Po sestanku je tožeča stranka 18. februarja 2000 Komisiji poslala pisna stališča, v katerih se je sklicevala na zastaranje dejstev, ki jih je očitala Komisija, ter na to, da je Komisija kršila načela skrbnosti in dobrega upravljanja.
- 32 Generalni direktor GD Komisije „Ribištvo“ Smidt je v dopisu z dne 25. maja 2000, ki ga je poslal tožeči stranki in španskim organom, navedel, da je iz listin, ki jih je 5. oktobra 1999 predložila tožeča stranka, izhajalo, se je ladja Pondal potopila 13. januarja 1993 in ne 20. julija 1993, kot je tožeča stranka do tedaj navajala Komisiji, kar v teh okoliščinah pomeni neomenjanje tega brodoloma v zahtevku za plačilo prvega dela pomoči, ki ga je tožeča stranka vložila maja 1993, navajanje 20. julija 1993 za datum tega brodoloma v prvem in drugem periodičnem poročilu o dejavnosti skupnega podjetja pa nepravilnost, ki upravičuje preklic dela pomoči, ki se nanaša na zadevno ladjo. Ker je ta del pomoči znašal 525.000 ekujev in ker je Komisija potrdila stališče z dne 26. julija 1999 glede drugih dveh ladij skupnega podjetja, je bilo v tem dopisu navedeno, da gre za skupno znižanje pomoči za 639.520 ekujev. V dopisu je Komisija tudi navedla, da nasprotuje navedbam tožeče stranke o zastaranju ukrepov za nameravano znižanje in vračilo. Navedla je, da naj bi Komisija zato, ker tožeča stranka v 30 dneh ni podala soglasja k predlagani rešitvi ali predložila elementov, ki bi upravičevali spremembo stališča Komisije, začela postopek za znižanje in vračilo pomoči.
- 33 Tožeča stranka je 10. julija 2000 Komisiji poslala stališča o dopisu z dne 25. maja 2000. Glede ladje Pondal je v bistvu pojasnila, da se je potopila 13. januarja 1993, vendar pa je bil izbris iz angolskega registra opravljen šele 20. julija 1993, kar pojasnjuje neomenjanje brodoloma v zahtevi za plačilo prvega dela pomoči in sklicevanje na ta datum v prvem periodičnem poročilu o dejavnosti. Glede drugih dveh ladij je navedla, da je bilo ugotovljeno, da je januarja 1997 španskim

organom sporočila spremembo tretje države. Omenila je tudi svojo dobrovernost v tej zadevi.

34 Komisija je 19. marca 2001 izdala odločbo, s katero je znižala pomoč, ki je bila dodeljena za projekt, na 710.030 eurov, in odredila, da ji je tožeča stranka dolžna vrniti znesek 639.520 eurov [...]"

Izpodbijana sodba

5 Pritožnica je 8. junija 2001 v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje proti Komisiji vložila tožbo za razglasitev ničnosti izpodbijane odločbe na podlagi člena 230 ES.

6 Sodišče prve stopnje je z izpodbijano sodbo tožbo zavrnilo kot neutemeljeno.

7 Sodišče prve stopnje je v točkah od 81 do 95 izpodbijane sodbe obravnavalo tožbeni razlog tožeče stranke, ki temelji na členu 3(1) Uredbe št. 2988/95 in se nanaša na zastaranje dejstev:

„81 Prvič, v zvezi z dejstvi o brodolomu ladje Pondal je treba opozoriti, da pomeni nepravilnost, ki je v izpodbijani odločbi pravilno ugotovljena, dejstvo, da je tožeča stranka najprej prikrila brodolom, nato pa sporočila napačen datum

brodoloma. Tožeči stranki očitana ravnanja v zvezi z brodolomom ladje Pondal je treba presojati kot nadaljevano nepravilnost v smislu člena 3(1), drugi pododstavek, Uredbe št. 2988/95, ker imata enak predmet, to je da tožeča stranka glede tega brodoloma ni izpolnila svoje dolžnosti obveščanja in poštenosti. V skladu s to določbo je treba torej ugotoviti, da je glede nepravilnosti pri ladji Pondal zastaralni rok začel teči ‚tistega dne, ko se je nepravilnost končala‘.

- 82 Čepprav drži, da je v zvezi s tem tožeča stranka v prvem periodičnem poročilu o dejavnosti skupnega podjetja, ki ga je 20. maja 1994 poslala španskim organom, navedla, se je ladja Pondal potopila, pa je, kot je priznala na obravnavi, šele v vlogi z dne 5. oktobra 1999, ki vsebuje njene navedbe o dopisu Komisije z dne 26. julija 1999, Komisiji prvič posredovala natančni datum brodoloma, to je 13. januar 1993 in ne 20. julij 1993, kot je do tedaj navajala. V takih okoliščinah je treba šteti, da se je kršitev, ki je v tem, da tožeča stranka v zvezi z brodolomom ladje Pondal ni izpolnila dolžnosti obveščanja in poštenosti, končala 5. oktobra 1999. V takih okoliščinah se tožeča stranka glede brodoloma ladje Pondal ne more sklicevati na zastaranje v izpodbijani odločbi ugotovljenih dejstev.

[...]

- 91 [...] [D]ejstva, ki se očitajo glede ladij Periloja in Sonia Rosal je treba presojati kot nadaljevano nepravilnost v smislu člena 3(1), drugi pododstavek, Uredbe št. 2988/95, ki je trajala do 20. maja 1996, ko se je, kot je navedeno v tretjem periodičnem poročilu o dejavnosti skupnega podjetja, končalo triletno obdobje obvezne dejavnosti omenjenega podjetja in je nepravilnost dokončno dobila v izpodbijani odločbi navedeno obliko, to je nedelovanje navedenih ladij v

angolskih vodah v času 15-ih od 36-ih mesecev zgoraj navedenega obdobja. V teh okoliščinah je treba šteti, da je v skladu s to določbo Uredbe št. 2988/95 štiriletni zastaralni rok tekel ,od dneva, ko se je nepravilnost končala', to je v tem primeru od 20. maja 1996.

92 Na podlagi člena 3(1), tretji pododstavek, Uredbe št. 2988/95 pretrga zastaranje katerokoli dejanje pristojnega organa v zvezi s preiskavo ali sodnim postopkom, ki se nanaša na nepravilnost in o katerem je organ obvestil zadevno osebo.

93 V obravnavanem primeru je Komisija 26. julija 1999 tožeči stranki poslala dopis, s katerim jo je obvestila o začetku postopka za znižanje pomoči zaradi nepravilnosti, povezanih med drugim z delovanjem ladij Periloja in Sonia Rosal. Iz člena 44(1) Uredbe št. 4028/86 [...] izhaja, da je bila Komisija pristojni organ, v smislu v prejšnji točki navedenih določb, za znižanje pomoči, ki je bila dodeljena na podlagi omenjene Uredbe. Poleg tega je treba šteti, da se dopis z dne 26. julija 1999, kot je tožeča stranka sama navedla [...], nanaša na pregon navedenih nepravilnosti. V teh okoliščinah ga je treba presoјati kot dejanje, ki pretrga zastaranje v smislu člena 3(1), tretji pododstavek, Uredbe št. 2988/95.

94 Čeprav teče v tej določbi predpisani štiriletni zastaralni rok na podlagi besedne razlage člena 3(1), prvi pododstavek, Uredbe št. 2988/95, kadar gre za nadaljevano nepravilnost, od dneva, ko se je omenjena nepravilnost končala, čeprav naj bi pristojni organ, kot je bilo v obravnavani zadevi, za to nepravilnost izvedel šele pozneje, je treba ugotoviti, da je dopis z dne 26. julija 1999, ki je bil poslan pred potekom štiriletnega roka, ki je začel teči 20. maja 1996, prekinil

omenjeni rok, zato je 26. julija 1999 začel teči nov štiriletni rok. Iz tega sledi, da ob izdaji izpodbijane odločbe, dejstva, ki pomenijo nepravilnost pri ladjah Periloja in Sonia Rosal, niso bila zastarana.

95 Glede na navedeno je treba zavriniti tožbeni razlog, ki se nanaša na zastaranje.“

Predlogi strank in razlog za razveljavitev

8 Pritožnica predlaga, naj Sodišče:

— ugotovi, da je pritožba dopustna;

— izpodbijano sodbo razveljavi;

— Komisiji naloži plačilo vseh stroškov pred Sodiščem in Sodiščem prve stopnje.

9 Komisija predlaga, naj Sodišče:

- pritožbo v enem delu zavrže kot očitno nedopustno ali podredno zavrne kot neutemeljeno;
- v ostalem delu pritožbo zavrne kot neutemeljeno;
- podredno, če bi bilo treba pritožbeni razlog, ki ga uveljavlja pritožnica, sprejeti, šteje za utemeljene trditve iz petega dela vloge Komisije (da za obravnavane nepravilnosti ni mogoče uporabiti člena 3 Uredbe št. 2988/95) in zavrne pritožbo kot neutemeljeno;
- pritožnici naloži plačilo stroškov obeh postopkov.

10 Pritožnica v utemeljitev pritožbe uveljavlja samo en razlog napačne razlage pojma „nadaljevanje nepravilnosti“ iz člena 3(1), drugi pododstavek, Uredbe št. 2988/95.

Pritožba

11 Pritožnica je pri Sodišču prve stopnje poudarila, da bi morala biti izpodbijana odločba razglašena za nično, ker so bila ob izdaji te odločbe dejstva, na katerih je temeljilo znižanje pomoči, zastarana.

- 12 V pritožbi Sodišču prve stopnje očita, da je v točkah od 81 in 91 izpodbijane sodbe zavrnilo ta razlog z ugotovitvijo, da je treba ravnanja, ki so se ji očitala, presoјati kot dejanja, ki pomenijo nadaljevano nepravilnost v smislu člena 3(1), drugi pododstavek, Uredbe št. 2988/95.

- 13 Ta edini pritožbeni razlog je sestavljen iz dveh delov, prvi se nanaša na ladjo Pondal, drugi pa na ladji Sonia Rosal in Periloja.

- 14 Najprej je treba preučiti drugi del.

Drugi del edinega pritožbenega razloga: ladji Sonia Rosal in Periloja

- 15 Pritožnica v okviru drugega dela edinega pritožbenega razloga navaja, da nepravilnost, ki jo predstavlja odhod ladij Sonia Rosal in Periloja iz Angole, ni nadaljevana v smislu pojma „nadaljevanje nepravilnosti“ iz člena 3(1), drugi pododstavek, Uredbe št. 2988/95, ampak enkratna, in da je zastaranje začelo teči februarja 1995, ko sta ladji zapustili angolske vode.

- 16 Glede tega je treba opozoriti, da je na podlagi člena 1(2) Uredbe št. 2988/95 nepravilnost vsako kršenje določb zakonodaje Skupnosti, ki je posledica „dejanja ali opustitve“ s strani gospodarskega subjekta.

- 17 Kadar se prvotna opustitev, s katero se kršijo zadevne določbe zakonodaje Skupnosti, nadaljuje, gre za nadaljevano nepravilnost v smislu člena 3(1), drugi pododstavek, Uredbe št. 2988/95.
- 18 Sodišče prve stopnje je v točki 91 izpodbijane sodbe upravičeno ugotovilo, da bi bilo očitana dejstva pri ladjah Periloja in Sonia Rosal treba presoјati kot nadaljevano nepravilnost v smislu omenjene določbe in da bi bilo treba šteti, da je štiriletni zastaralni rok začel teči „tistega dne, ko se je nepravilnost končala“, to je 20. maja 1996.
- 19 V zvezi s tem je treba opozoriti, da se v delu B priloge I k Uredbi Komisije 1956/91 z dne 21. junija 1991 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe št. 4028/86 (UL L 181, str. 1) vložnike zahteve za finančno pomoč Skupnosti opozarja na dejstvo, da je pogoj za dodelitev take pomoči med drugim to, da je skupno podjetje namenjeno izkoriščanju ribiških virov v vodah zadevne tretje države.
- 20 Iz izpodbijane sodbe izhaja, da je pritožnica na podlagi zahteve iz odločbe o dodelitvi pomoči v povezavi z veljavno ureditvijo tri leta, to je do 20. maja 1996, z ladjama Periloja in Sonia Rosal izkoriščala vire angolskih voda.
- 21 Pritožnica torej ne more trditi, da je do nepravilnosti prišlo šele februarja 1995. Če se je namreč nepravilnost začela takrat, ko sta zadevni ladji zapustili angolske vode, se je nadaljevala do konca omenjenega triletnega obdobja.

- 22 Iz prej navedenega izhaja, da je treba drugi del edinega pritožbenega razloga zavrnuti.

Prvi del edinega pritožbenega razloga: ladja Pondal

- 23 Pritožnica v okviru prvega dela uveljavlja dva očitka.
- 24 Pod prvič trdi, da je bil prvotni podatek o preklicu finančne pomoči pridobljen na podlagi ničnega postopka, ki je bil začet več kot štiri leta po tem, ko je prišlo do nepravilnosti, to je do brodoloma, in pod drugič, da je potekel zastaralni rok, ki se nanaša na sporočitev napačnega podatka.

Drugi očitek

- 25 Pritožnica z drugim očitkom, ki ga je treba najprej obravnavati, zatrjuje, da bi bilo treba sporočitev napačnega podatka šteti kot samo eno kršitev, storjeno tistega dne, ko je bil podatek posredovan. *Dies a quo* naj torej ne bi bil dan, ko je Komisija odkrila napako.
- 26 Zadnja trditev je pravilna. Izpodbijana odločba je bila namreč sprejeta na podlagi člena 44(1) Uredbe št. 4028/86. Kot izhaja iz izpodbijane odločbe v povezavi z dopisom z dne 26. julija 1999, na katerega se sklicuje, je Komisija znižala prvotno

dodeljeno pomoč za projekt pritožnice zato, ker ta ni spoštovala pogojev iz odločbe o dodelitvi pomoči in veljavno ureditev Skupnosti, s tem da tri leta ni izkoriščala angolskih ribiških virov. Le dodatno je Komisija v omenjeni odločbi ugotovila, da pomeni dejstvo, da v zahtevku za plačilo prvega dela pomoči, to je 10. maja 1993, ni sporočila, da je ladja Pondal 13. januarja 1993 potonila, hudo kršitev.

- 27 Kot pri ladjah Sonia Rosal in Periloja je nepravilnost tudi pri tretji ladji, ki je bila vključena v projekt, trajala do konca triletnega obdobja, to je do 20. maja 1996, ki je torej *dies a quo*.
- 28 Iz tega sledi, da Sodišče prve stopnje ni pravilno uporabilo prava, ko je v točkah 81 in 82 izpodbijane sodbe ugotovilo, da je zastaralni rok pri ladji Ponda začel teči 5. oktobra 1999.
- 29 Vendar je treba takrat, ko iz razlogov sodbe Sodišča prve stopnje izhaja kršitev prava Skupnosti, kaže pa, da njen izrek utemeljujejo drugi pravni razlogi, pritožbo zavriniti (sodbe z dne 9. junija 1992 v zadevi Lestelle proti Komisiji, C-30/91 P, Recueil, str. I-3755, točka 28; z dne 13. julija 2000 v zadevi Salzgitter proti Komisiji, C-210/98 P, Recueil, str. I-5843, točka 58, in z dne 10. decembra 2002 v zadevi Komisija proti Camar in Tico, C-312/00 P, Recueil, str. I-11355, točka 57).
- 30 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da je bil dopis Komisije z dne 26. julija 1999 preiskovalno dejanje, kar v točki 47 pritožbe priznava tudi pritožnica. Namen tega dopisa je bilo zlasti preganjanje nepravilnosti in znižanje pomoči glede na podrobnosti brodoloma ladje Pondal. Ta dopis je pretrgal tek zastaralnega roka in zato pregon ni zastaral.

- 31 Ni mogoče trditi, kot trdi pritožnica, da napačen podatek pomeni nepravilnost in da naj bi bil zato *dies à quo* 20. maj 1994, ko je pritožnica španske organe obvestila o brodolomu ladje Pondal. Kot izhaja iz točke 26 te sodbe, ta podatek pri ugotavljanju nepravilnosti, zaradi katere je bila izdana izpodbijana odločba, ni upošteven.
- 32 Prav tako ni mogoče trditi, da zadostuje, da elementi, ki jih je posredoval upravičenec, obstajajo in da jih je mogoče preveriti. Tudi če bi v obravnavanem primeru Komisija prekršila dolžnost skrbnosti, iz tega ne izhaja, da je zastaralni rok začel teči pred dnevom, ko se je končala pritožničina dolžnost izkoriščanja angolskih ribiških virov.
- 33 Drugega očitka torej ni mogoče sprejeti.

Prvi očitek

- 34 Glede prvega očitka zadostuje ugotovitev, da ne temelji na pravilnem izhodišču. Kot je navedeno v točki 26 te sodbe, je upoštevena nepravilnost namreč dejstvo, da z ladjo Pondal ali nadomestno ladjo tri leta ni izkoriščala angolskih ribiških virov, in ne brodolom omenjene ladje, in sicer tudi če bi do njega prišlo pred začetkom projekta.
- 35 V teh okoliščinah ni treba odločati o dopustnosti tega očitka, ki ga je izpodbijala Komisija.

36 Zato je treba prvi del edinega pritožbenega razloga zavriniti.

37 Iz zgoraj navedenega izhaja, da je treba pritožbo zavriniti.

Stroški

38 Člen 122, prvi odstavek, Poslovnika določa, da Sodišče odloči o stroških, če pritožba ni utemeljena. V skladu s členom 69(2) Poslovnika, ki velja za pritožbeni postopek na podlagi člena 118 tega poslovnika, se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Ker je Komisija predlagala naložitev plačila stroškov družbi José Martí Peix SA in ker ta s pritožbo ni uspela, se ji naloži plačilo stroškov tega postopka.

Iz teh razlogov je Sodišče (drugi senat) razsodilo:

1. Pritožba se zavrne.

2. Družbi José Martí Peix SA se naloži plačilo stroškov.

Podpisi